

*

נַעֲרָה יוֹצֵאת מִחֲנוֹת לְמִדּוֹת גְּדוּלוֹת
מִסְפָּרַת לְאֵמָה שָׂרָק הַמְטִרְיָה בְּמִדְתָּהּ,
מְהִרְהֵרֵת בֵּינָם הַתּוֹאֵם,
אִם לְטֹבֵל לְתַמִּיד.

חורף

לְאֵהוֹבְתוֹ
שֶׁל אִישׁ הַשֵּׁלֵג
כַּפּוֹת חֲמוֹת.

*

לאחר הגירוש

לְאַחַר הַגְּרוּשׁ
שֶׁלִּפְהָ סִלְסֵלַת פְּרוֹת.
אִישׁ לֹא יָדַע שֶׁהוֹתִירָהּ.
לֹא הִנְחֵשׁ בְּתַמִּימוֹתוֹ,
לֹא אֱלֹהִים,
לֹא אָדָם,
וְלֹא הַמְּלֹאכִים
שֶׁשָּׁחְרוּ

כָּל הַנְּחָלִים מֵתִים בֵּינָם –
נְסִיוֹנוֹת שֶׁל אֲדָמָה
לְגַעַת בּוֹ
בְּשִׁפְתוֹ,
לְלֹא מְרִירוֹת.

*

אֶל תַּחֲשֵׁשׁ מִפְּנֵי הַגְּלִים,
אֲתָה מֵיִטִּיב מֵהֶם
לְמַחֵק אֶת עַקְבוֹתֶיהָ.

איש משפחה

כַּבּוּי אִוְרוֹת בְּאַשְׁכִּים,
יַיִן בְּכוֹסוֹת
שֶׁל אַחֲרִים.

בחירתו של סיוזפוס

מִסְעוֹ הַסִּיזִיפִי
אֶל תוֹךְ עֲצָמוֹ.

*

לנועם

אֲשֶׁה גְּדוּלָה
עֲבָדְךָ יְחִיָּה-לְךָ הַמוֹן יְלָדִים
שִׁימִי יָדְךָ בְּלִבִּי
נִגְלִישׁ הֶרֶג־גּוֹפּוֹת בֵּין-קִירוֹת הַחַיִּים
תוֹךְ-טָגוֹן נִקְנִינִינִי אֶלְחֵשׁ לְךָ עֵסְקָה:
אִם-אוֹתִי תַעֲלִי אֶל-מַעַל גְּלָגְלֹתִי
אֶז-אֶפְרֵשׁ לְךָ סֶדִין בְּלִבִּי
שֶׁאוֹתְךָ יַעֲטֵף בְּמוֹתְךָ
הַשְּׁבָעִים וּשְׁבַעָה בְּמִסְפָּר
אֲשֶׁה גְּדוּלָה אֲשֶׁה שֶׁל שׁוֹקִים
לוֹ-תִדְעִי אֵיךְ-דִּבַּרְתִּי שִׁפְתְּךָ
בְּכָל הַרְחוּבוֹת הַמִּדְבָּרִים
שֶׁאוֹתִי הִם-נִטְשׁוּ וּנְפָרְדְתִי מֵהֶם
וְנוֹתַרְתִּי בָהֶם מְבָדָד שְׁבַעֲתִים
גַּם-עַיְפִנוּ יַחְדָּו עֲזוּבִים כְּבַלְבוּל
וְנִרְדַּמְתִּי בְּשַׁחֹר שֶׁל-הַלֵּיל
אֶז-יָדַעְתִּי מִיָּדָע תִּינּוֹקִי וְצִלוֹל:
לֹא-תִפְרִיעֵי אֶת-שְׁנַת הַנְּסִים שֶׁנִּשְׁמַתִּי
עוֹד-אֶפְקַח זוּג-עֵינַיִם לְאוֹר
וְאֶפְרֵשׁ אֶת-יָדֵי שֶׁנִּשְׁרוּ מְרִיסִים
אֶת-תְּהִי פֶה נִצְחִית כְּבִינְתִים
לְאֶכּוֹל אֶת־פֶּת שִׁחְרִית

שקיעה

בְּקֶצֶה שְׁמֶשׁ,
חוֹתֶמֶת נְעוּזָה,
שֶׁפְּקִיד, בְּיַד רוֹעֵדָת,
מִטְבִּיעַ לְאֶשׁ
עוֹד יוֹם שֶׁחֲלָף.

*

"תְּרָאָה", אֲמָרָה הַקּוֹסְמֵת,
"זוֹ דְלַעַת עִם פּוֹטְנִצְיָאל.
בְּמַחִיר דְלַעַת כָּזוֹ
תִּשְׁיַג שְׁלֹשׁ מְרַכְבוֹת לְפָחוֹת".

בניקוד השיר הושמטו השוואים הנחים. הנחת השוואים הוכרעה מטעמים שאינם דקדוקיים דווקא. השיר ייקרא כך שכל שווא המסומן בו - שווא נע הוא.